

De verschillende locaties van de eerste openbare school voor gewoon onderwijs in Weert

door Henk Tillemans

In een brief van 31 mei 1803 vraag de sous-préfet van het arrondissement Roermond aan alle burgemeesters van dit (derde) district op te geven hoeveel scholen er zijn, de naam van de school en het aantal leerlingen. Dit laatste, omdat het aantal leerlingen dat 's zomers de school bezocht beduidend afweek van de "wintergasten". Uit het antwoord blijkt dat er één kostschool was die geleid werd door Jean van Dijk en dat er drie openbare scholen waren die onder leiding stonden van respectievelijk Mathieu Caris, Marie Josepha Theunissen en Marcellare Gommers. Beide laatsten waren ex-religieus. Verder waren er openbare scholen op Laar, Boshoven, Keent, Swartbroek en Tungalroy.

Genoemde Mathieu Caris was vanaf 1792 in dienst van de eerste openbare lagere school (of eigenlijk was het meer een lokaal) die vlak bij de St. Martinuskerk lag op het voormalige kerkhof.

Uit een schrijven van 3 februari 1819 van Gedeputeerde Staten aan de burgemeester van Weert - toentertijd H. Bloemarts - kunnen we opmaken dat deze school zich in een "zeer belemmerende staat" bevond. Pas in 1823 evenwel gaf de raad opdracht tot verbouw, maar de schoolopziener van het 3e district, A. Bloemarts uit Venlo, schreef op 7 augustus van dat jaar dat hij de (totaal) geraamde f 419,22 niet toereikend vond voor de aanschaf van meubilair zoals schrijftafels, zwarte borden, "leesmachien", "letterplankjes", tafel en kast voor de onderwijzer, loketkast en kapstokken, "want de leerlingen moeten toch niet onbeleefd, zoo als ik met verwondering op de studentenschool heb opgemerkt, met de hoeden op het hoofd zitten!" Dit alles en daarbij nog een kachel kon men voor f 230,- niet aanschaffen. Ook waren niet alle voorschriften in acht genomen en was hij niet te beroerd (meent geenen ondienst te doen) om het boekje "Over de belangrijkheid van goede schoolvertrekken" op te sturen.

Op 12 augustus 1823 besloot de raad dat er kan worden ingeschreven - tot 23 augustus - en op 1 september 1823 kreeg Hendrik Aerts de opdracht tot deze verbouw voor f 325,-. Omdat de ruimte te krap bleef, besloot de raad op 28 mei 1827 om in het te verbouwen en uit te breiden gemeentehuis nog een schoollokaal voor 250 kinderen met onderwijzerswoning in te richten. De kinderen "zullen den ingang hebben langs den trap van de marechaussée alwaar ten dien einde eene behoorlijke schikking zal worden gemaakt".

De school, waar Abraham Meyer op 1 april 1826 de heer Caris was opgevolgd, werd in 1829 in gebruik genomen. Het gebouw op het voormalige kerkhof bleef beschikbaar als tweede lokaal.

De school was nu even onder de pannen, maar op 6 juli 1867 stelde burgemeester W. Coenen voor een commissie van drie leden te benoemen die naar een geschikte plaats moest gaan zoeken voor een nieuw te bouwen school. Ze vond deze aan de Langpoort (Langpoorterwacht), waarna bouwplannen werden ingediend. Op 11 november 1867 plaatste de inspecteur van het lager onderwijs in Limburg, Dr. Robbe, daarbij enkele opmerkingen. Zo zocht hij tevergeefs naar de privaten voor de leerlingen en het onderwijzersgezin en hij opperde bezwaren tegen de lichtinval. De oppervlakte achtte hij voldoende al was de plaats dan niet in de kom der gemeente gelegen, maar de erbij behorende tuin was droog en er was niets in de nabij-

heid "hetwelk verpestende lucht kan verspreiden". Hij had graag gezien dat het voorfront van het gebouw uitzicht had op de Langsstraat, maar de lengte van de tuin langs die straat bood onvoldoende ruimte. De inspecteur gaf ook middelen aan om de bezwaren op te heffen.

Hieraan kwam men niet direct tegemoet en zo is het te verklaren dat op 12 februari 1868 Gedeputeerde Staten in overweging gaven zich tot een bekwaam bouwkundige te wenden. Ze drongen op spoed aan "ter voorkoming dat bij langer dralen in deze, de tegenwoordige school door de geneeskundige dienst in verband met het schooltoezigt, in het belang der schooljeugd, zoude moeten gesloten worden".

Op 25 mei 1868 stuurde de inspecteur het nieuwe plan met tekeningen en bijlagen terug en merkte op dat aan zijn bezwaren tegemoet was gekomen. Alleen was hij er mordicus tegen dat de jongens- en meisjestoiletten dezelfde ingang hadden: "Dat nu mag in geen geval geschieden".

Hij liet aan de bouwkundige over om hierin veranderingen aan te brengen, maar hij deed er een schetsje bij, zodat aan de pedagogische eisen voldaan kon worden. Ook de ingenieur van waterstaat vond dat er te weinig licht en lucht in de privaten was, maar op 21 augustus schreef hij dat de aanbesteding kon plaats vinden op woensdag 2 september 1868 om 11 uur op het stadhuis. Er waren vier inschrijvers waaronder Peter Leopold Lemmens uit Weert en alhoewel hij niet de laagste inschrijver was, werd hem de opdracht gegund. (De andere inschrijvers kwamen uit Nederweert, Nunhem en Heythuysen.)

Op 27 maart 1870 werd de school officieel geopend "door op den dag ten 11 ure 's morgens op het stadhuis bijeen te komen en aan hetzelfde op te dragen om in overleg met den Hoofdonderwijzer de noodige maatregelen te beraamen ten einde daaraan zooveel mogelijk luister worde bijgezet..."

Meer over deze opening vinden we in het eerste nummer van Het Kanton Weert dat ook het programma afdrukte dat u hierbij aantreft.

Het bleek alras dat deze nieuwe school nauwelijks aan haar zilveren jubileum zou toekomen, want op 22 september 1887 verzette wethouder J. Wouters zich tegen de verkoop van een perceel-

PROGRAMMA

VAN HET INWIJDINGSFEEST
DER NIEUWE SCHOOL,
te WEERT,
27 Maart 1870.

- 1°. De Gemeenteraad, Schoolkommissie, Onderwijzers, en Leerlingen vergaderen in het oude Schoollokaal om 11 $\frac{1}{2}$ uur.
2°. Eene aanspraak aldaar door den Hoofdonderwijzer als afscheidsgroet, gevolgd van een toepasselijk zangstuk:

Het laatste vaarwel.

- 3°. Optocht naar de nieuwe school in de volgende orde:

a De leerlingen der school, voorafgegaan door 6 bruidjes, en gevolgd door 3 vershillende vlagjes:

Weert, Limburg, Nederland.

b Tusschen de leerlingen, de zinnbeeldige vlag van opvoeding en onderwijs, der schole eigen.

c De leerlingen—zangers.

d De Onderwijzers van het Schooldistrict.

e Liedertafel (Cercle St. Cecile.)

f De Societeit Fanfare.

g Studenten—Zangers.

h De Gemeenteraad en Schoolkommissie.

- 4°. Bij de aankomst der nieuwe School zingen de leerlingen:

LIMBURGSLIED.

5°. Opening van het nieuwe Schoollokaal door den Burgemeester en de overgave der Sleutels aan den Hoofdonderwijzer.

6°. Aanspraak door den Hoofdonderwijzer in het nieuwe gebouw.

7°. Gezamenlijke uitvoering der **Fest-Cantate**:

LEERLINGEN, LIEDERTAFEL, STUDENTEN,
EN FANFARE.

8°. Aanspraak of dankbetuiging door
Mr VRANCKEN.

9°. Ten slotte **Het volkslied**:
Wien Néerland's bloed in d' adren vloeit...

tje grond buiten de Langpoort, omdat dit z.i. zou moeten dienen als bouwplaats voor een nieuwe school, "omdat het thans bestaande sedert eenige jaren opgerichte schoolgebouw zeer gebrekkig is en de muren zo zeer zijn doorgebarsten dat instorting daarvan te vrezen is...". De school bleek door de slechte fundering - de grond was er nogal drassig - op instorten te staan. Op 28 februari 1888 wees de schoolopziener Mr. Loix op de gebrekkige toestand en merkte op dat het er geducht bleek te tochten. Op 15 januari 1889 kwam het de raad wenselijk voor "de gebreken aan de schoolgebouwen te doen herstellen zoo de klachten die daarover bestaan, gegrond zijn". Op 11 juni 1890 werd er uitvoerig gediscussieerd over verbeteringen die verscheidene schoolgebouwen zouden moeten ondergaan, omdat ze niet meer voldeden. Nu zal men denken dat men alles in het werk zou stellen om een nieuwe school te bouwen, maar niets is minder waar, want in 1892 moest er een lokaal bij komen. Men koos voor een bovenlokaal, waardoor de aanwezige wenteltrap vervangen moest worden door een bordestrap, een uitgave van f 150,-. Dan blijft het enkele jaren rustig, totdat op 25 augustus 1897 de burgemeester wist te melden dat aannemer H. Adriaens de opdracht had gekregen om de stadsschool te inspecteren en aan te geven wat er aan gedaan moest worden. In Het Kanton Weert van 14 augustus had nl. gestaan dat er een zwaar stuk pleisterwerk naar beneden was gekomen, zonder evenwel iemand te bezeren. Het genoemde weekblad spreekt ook van verzakkingen, verrot dakwerk, door de houtworm aangevreten zolderribben, een open beek op de speelplaats en nog meer ongemakken.

Op 7 september 1897 meldde de burgemeester dat de districts-schoolopziener een onderzoek had ingesteld naar de toestand van de stadsschool en het beter achtte de school af te breken. Vanwege het gevaar subsidie mis te lopen was het zaak plan en bestek voor een nieuwe school vóór 1898 klaar te hebben. Men kwam met enkele bouwplaatsen aandragen, maar die werden - met de kaart erbij - afgewezen. Er werd een brief voorgelezen van de heer Ver Straeten, die op 1 mei 1882 G.M. Poell was opgevolgd als hoofd, en die aanbood gratis plan en bestek voor de nieuwe

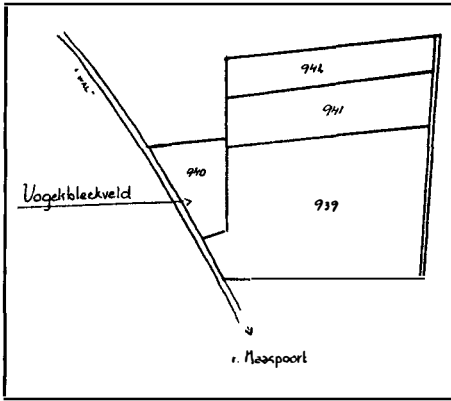
Het schoolgebouw aan de Langpoort.

school te leveren. Dit aanbod werd dankbaar aanvaard. Op 1 mei 1899 las raadslid H. van Aubel een rapport voor over de slechte toestand van de stadsschool. Hij had al eerder gevraagd of de plannen voor verbouwing nog niet gereed waren en of er al subsidie was aangevraagd. Hij wilde graag weten of er dat jaar nog iets aan gedaan zou worden en begreep niet hoe het dagelijks bestuur zo gerust kon zijn, terwijl de nieuwsbladen en ook de ingezetenen klaagden over de gevaarlijke toestand. Hij haalde een geval in Roermond aan waar de gewelven van een bewaarschool door deskundigen goed waren bevonden en er toch een kind verongelukte en bijna zelfs een tweede. De gedachte daaraan was hem al te veel. Er rustte op de leden een dure plicht zo spoedig mogelijk hierin verandering te brengen, want iedere vertraging was "plichtsvergeting" tegenover hetgeen wij aan de gemeente verschuldigd zijn. Aldus de heer Van Aubel.

Op 24 mei waren er twee begrotingen voor het herstel van de school ingediend, n.l. door de architecten Speetjens uit Roermond (f 3200,-) en Baeten uit Weert (f 2873,-). De heer Van Aubel achtte deze kostenramingen te hoog en voelde meer voor een nieuwe school. J. Meewis gaf aan hoe hij zich de verbetering voorstelde en daarop stelde de voorzitter vanwege de urgentie voor "de verbetering aan de school ten spoedigste te doen geschieden onder toezicht van beide bovengenoemde architecten, doch bevorens met de Heeren te spreken over de al of niet uitvoerbaarheid van het plan Meewis en in eene binnenkort te beleggen vergadering den uitslag hiervan ter tafel te brengen". Op 3 juni gaf de inspecteur nog eens aan wat er allemaal aan het gebouw mankeerde. Het was bouwvallig vanwege verzakkingen, scheve vloeren en aangevreten plafonddragers (Het is daarom niet te verwonderen dat er ouders waren die hun kinderen thuishielden). Hij zou gebruik maken van zijn bevoegdheid de school af te keuren als er niet vóór 1 juli 1899 plannen gereed waren voor verbouw of nieuwbouw. Op 19 juli deelde burgemeester F.A.Ph. Janssens mee dat het plan voor een nieuw te bouwen school naar de Koningin was gestuurd en dat hij spoedig een positief antwoord verwachtte, waarna er meteen begonnen zou kunnen worden. (Maar er gaan nog een paar jaar overheen voordat de school er staat).

In juni 1899 stuurde Jean Speetjens bestek en voorwaarden voor de verbouwing in. Hij was zoveel mogelijk tegemoet gekomen aan de bedenkingen van de inspecteur voor het geneeskundig onderzoek. De raad keurde het plan goed, maar rekende buiten de schoolopziener die op 7 september 1899 een brief stuurde naar Gedeputeerde Staten waarin hij te kennen gaf dat het de moeite niet loonde de bouwval op te knappen. Hij adviseerde een nieuw bouwplan te maken en een geschikt bouwterrein te zoeken.

Op 4 november 1899 sprak het dagelijks bestuur - na verschillende bouwplannen bekeken te hebben - zijn voorkeur uit voor het terrein tegenover de stadsschool omdat dat weinig zou kosten. De heer J. Meewis die in de vorige raadsvergadering de Schoolstraat aangeduid had als zijnde een zeer stille straat, sprak formeel de aantijging tegen als zou hij het pand van zijn broer daarbij op het oog hebben gehad om dat daardoor in waarde te laten stijgen. De voorzitter was tegen de Langstraat, omdat het er te druk was. Hij had eens 40 karren geteld vanaf het station tot de markt. "Buitendien wat zal er gebeuren als er een tram komt?" H. Peerlings pleitte ervoor dat de school in het centrum moest komen in de nabijheid van de kerk. "Alles moet vermeden worden wat werkt op het gemoed der kinderen. Het is onnodig hen getuige te doen zijn van het transport van boeven en misdadigers, van leveran-

Het afgewezen terrein Vogelsbleek. In 1919 kochten de Broeders van de Onbevleete Ontvangenis (van Maastricht) voor f 5500,- dit kavelnummer 940 dat mooi aansloot bij de nummers 939 en 941 die ze al in hun bezit hadden. Zij lieten aldaar de stadsschool bouwen die zich voorheen in de gebouwen aan de Korenmarkt (Pensionaat) bevond. Op 31 december 1924 werd de school ingewijd.

en L. Joosten vond het wenselijk het plan met de heer Ver Straeten te bespreken.

Op 25 november 1899 stond de stadsschool als punt 1 op de raadsagenda. De inspecteur van het geneeskundig staatstoezicht en de ingenieur van de provinciale waterstaat waren zich persoonlijk op de hoogte gaan stellen en oordeelden "dat de schoollokalen gevaarlijk voor het verblijf der kinderen moeten worden geacht en het tevens noodzakelijk is de onmiddellijke ontruiming en buitengebruik stelling, waartoe ik dan ook dadelijk de noodige bevelen heb gegeven". Men sloot nu met de heer Ver Straeten, hoofd van de voorbereidende klas van de Rijks normalessen (een soort kweekschool) een concept-overeenkomst om een van de lokalen van zijn school te gebruiken. Gedeputeerde Staten hadden geen bezwaar mits het grote lokaal in tweeën gesplitst zou worden. "Dit is noodzakelijk, zoowel in het belang der leerlingen als der onderwijzers, en kan zeer gevoeglijk plaats hebben met behulp van een der glazen schotten uit de gesloten school".

De twintigste eeuw begon slecht voor de stadsschool want de nieuwe plaats voor de school werd afgewezen door Gedeputeerde Staten, omdat de districts-schoolopziener ertegen was. Op 17 januari 1900 verklaarde de burgemeester het geen aangename taak te vinden waarvoor de raad geplaatst is. Men handelde immers met de beste bedoelingen toen besloten werd de school te bouwen op de Vogelsbleek en nu moest men van hogerhand op het besluit terugkomen. De heer Weekers trachtte een aantal bezwaren tegen de Vogelsbleek weg te nemen, die neerkwamen op de grote afstand van de onderwijzerswoning ten opzichte van de school, de te slechte ondergrond, het aantal begraven paarden aldaar en de nabijheid van de (stinkende) gracht. Hij adviseerde het raadsbesluit niet in te trekken en deelde ook nog enkele steken uit: "Dat de Vogelsbleek misschien niet naar de zin is van enige Heertjes - niet raadsleden - die volgens mij het belang van Weert niet bevorderen maar

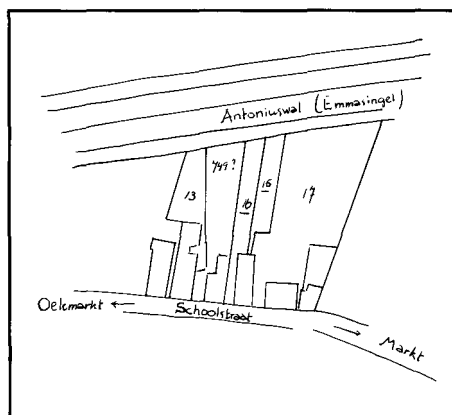
ciën, transporten van vee enz." L. Joosten adviseerde eerst contact op te nemen met de districtsschoolopziener. Deze had de plaats aan de Langpoort (waar nu het carillon staat ongeveer) evenwel al goedgekeurd. Men kwam er niet uit en het gevolg was dan ook uitsel van de beslissing. Op 16 november 1899 stelde L. Joosten voor het bepalen van een plaats voor de nieuwe school in het openbaar te behandelen. De voorzitter deed verslag van het onderzoek naar percelen aan de Wal, Beekpoort en Langpoort. De heer H. Kemmere noemde nog een plaats aan de Vogelsbleek. P. Weekers verklaarde zich ook voor de Vogelsbleek, omdat deze plaats in het centrum lag tussen Biest en Maaspoort. Hij wilde daarbij plaats reserveren voor een onderwijzerswoning. Het kwam op een stemming aan en de raadsleden kozen met 9 tegen 3 stemmen voor de Vogelsbleek. Nu kon er een plan gemaakt worden. J. Meewis drong op spoed aan

steeds tegenwerken, is dunkt mij geen reden om het genomen besluit te wijzigen". De voorzitter evenwel vond dat de raad met het oog op de subsidie het hoofd in de schoot moest leggen. Ook al waren de aangevoerde motieven goed, dan nog zullen Gedeputeerde Staten op een eenmaal genomen besluit niet terugkomen. "Waarom zitten we dan hier", riep de Heer Meewis uit. "Dat men ons dan maar thuis late, dan is de grappenmakerij uit. Wat geven requesten van enkele personen die om het belang der Gemeente niets geven omdat ze spoedig naar elders gaan en hier nooit meer terug keeren?" Na enige discussie stelde P. Hendriks voor het door P. Weekers opgestelde rapport naar de commissaris van de koningin te sturen. Op 13 februari deelde de voorzitter mee dat hij een schrijven had ontvangen van een hooggeplaatst persoon die adviseerde het besluit van 16 november 1899 in te trekken "daar dit anders toch den 15 a.s. vernietigd is en om onnoodige wrijving te voorkomen het in het belang der Gemeente beter was den Raad dit besluit nam". Ook de deken van Weert was tegen de Vogelsbleek (én de Langpoort).

Als alternatief kwamen vier andere terreinen in aanmerking waarvan dat in de Schoolstraat de voorkeur verdiende, omdat dit vlak bij de kerk lag wat gunstig was voor het bijwonen van de kerkelijke diensten en het godsdienstonderwijs. Daarbij kwam dat de woning van de heer Meewis gemakkelijk tot onderwijzerswoning omgebouwd kon worden. Daarop werd het besluit van 16 november 1899 ingetrokken en wees men de percelen sectie O, nrs. 749, 750, 15 en 16, gelegen in de Schoolstraat, aan als de plaats waar de eerste openbare lagere school zou worden gevestigd. De aankoopkosten zouden f 5.450,- bedragen. (N.B. de terreinen waren van de heren Meewis, Truyens en Peeters. Zie kaartje.).

Hiermee waren de problemen echter niet opgelost, want er kwam geen groen licht van Gedeputeerde Staten. Dit was voor de heer Weekers aanleiding persoonlijk bij de commissaris op spoed aan te dringen, want men raakte in moeilijkheden voor wat het huurcontract betreft en de bouwmaterialen waren ondertussen f 1500,- duurder geworden. De heer Van Aubel vroeg zich af: "zou dit misschien de voorbicht of inleiding zijn, zoals vroeger gebeurd is met de Vogelsbleek, dan schijnt het toe dat men ons voor de gek houdt".

Op 7 juli 1900 las de voorzitter de gevoerde correspondentie met de diverse instanties voor en daaruit bleek dat de districtsschoolopziener en de inspecteur de zaak ophielden. Het zou beter zijn het raadsbesluit van 13 februari 1900 in te trekken. Maar deze keer hield de raad voet bij stuk en veegde alle bezwaren van tafel zoals de te nauwe en onooglijke Schoolstraat. Men achtte het juist een voordeel dat er in deze straat weinig karren en rijtuigen kwamen, waardoor het er dus erg rustig was. Dat er in dit gedeelte niet meer uitgebreid kon worden was ook een voordeel, want men was er nu zeker van dat de school op den duur niet ingesloten zou worden door gebouwen, een gevaar waar de heer Ver Straeten al eerder op gewezen had. Bovendien kwam de school midden in de stad te liggen wat de bereikbaarheid vergrootte. De school zou aan de achterzijde begrensd worden door de bekende "rioolgracht", maar deze werd regelmatig gespuid en rook niet méér

Situatieschets nagetekend aan de hand van kadasterkaarten uit ca. 1840.

dan die bij de afgekeurde school. Er waren nog opmerkingen over de onregelmatige vorm van het bouwterrein en over de onderwijzerswoning; maar dat vond men spijkers op laag water zoeken, al zei men het niet in deze bewoordingen. Al met al besloot de raad het raadsbesluit van 13 februari 1900 te handhaven. Maar nog gaven de tegenstanders het niet op, want op 11 oktober 1900 deelde de voorzitter mee dat er op het terrein waar de school zou komen, boringen waren verricht tot zeven meter diepte en dat de inspecteur van het geneeskundig staatstoezicht het opgepompte water niet schadelijk had bevonden voor de gezondheid. Gedeputeerde Staten eisten evenwel dat er tot 20 meter diepte geboord moest worden en dat er een nieuwe analyse moest komen. De heer Meewis betreunde het uitstel en merkte op dat de putten nergens dieper waren dan zeven meter. Hij adviseerde het hogerop te zoeken, maar daar zag men vanaf. Op 26 oktober 1900 klaagde de begrotingscommissie erover dat er nog steeds geen beslissing was genomen om de gemeente te machtigen de school te gaan bouwen. "Is het niet onverantwoordelijk dat bij de 30 kinderen van het onderwijs zijn verstoken en dit duurt nu al een vol jaar en als het zoo voortgaat, gaat er nog minstens een jaar om".

Het jaar 1901 begon goed voor Weert, want in de raadsvergadering van 17 januari kon de voorzitter mededeling doen van de goedkeuring van Gedeputeerde Staten met betrekking tot de aangewezen percelen in de Schoolstraat.

Op 26 juni 1901 informeerde de heer Meewis naar de stand van zaken. De burgemeester antwoordde dat men alle dagen de ministeriële goedkeuring kon verwachten. Op 29 oktober 1901 bleek evenwel dat hij wat te voorbarig was geweest, want de minister van Binnenlandse Zaken had medegedeeld dat het gewenst was om een onderzoek in te stellen naar de toestand van het gebouw dat men als onderwijzerswoning wilde bestemmen, omdat gebleken was dat er verschillende werken waren

De situatie (achterkant school) vlak na de Tweede Wereldoorlog. Links het huis van "meester" Tullemans en later de kunstschilder Jan Tullemans, gelegen naast de gebouwen van de Broeders. Tussen dit huis en de school bevond zich de tuin van Bèrke Saes. Aan de rechterzijde isthans o.a. het verpleeghuis St. Martinus gelegen en gaat het richting Vogelsbleek, rechts op de foto onderzijde.

De oude Mulo aan de Emmasingel.

voorgenomen die onraadzaam waren met het oog op de stevigheid of bepaald niet nodig waren voor de woning. Daarbij vond hij het schoolgebouw nodeloos kostbaar. Op 19 november verklaarde de voorzitter in de raadsvergadering dat er een onderzoek was ingesteld door een rijksbouwkundige en dat de voorgestelde wijzigingen direct waren doorgegeven aan de architect.

Op 11 januari 1902 kwam het gewijzigde plan ter tafel, dat een kostenvermindering te zien gaf van f 3000,- (f 2600,- voor de school en f 400,- voor de onderwijzerswoning). Het plan werd door de raad aanvaard en goedgekeurd. Uiteindelijk kon met de bouw worden begonnen.

Op 3 oktober 1902 kon de burgemeester medelen dat de plechtige opening van de nieuwe stadsschool op 13 oktober zou plaatsvinden. Burgemeester en wethouders kregen de opdracht het programma voor die dag te regelen. Twee weken later dan aanvankelijk de bedoeling was vond de opening plaats. 's Morgens was er een plechtige Hoogmis in de St. Martinuskerk. Na de dienst trok een stoet van geestelijkheid, autoriteiten, onderwijzers, leerlingen en liedertafel Cercle Ste Cecile naar het nieuwe gebouw. De bewoners van de Schoolstraat hadden de vlag uitgestoken en de toegangspoort fraai versierd.

Architect Speetjens bood de burgemeester een oorkonde aan met de volgende inhoud: "In het jaar onzes Heeren 1902, den 27 October onder de regering van H.M. onze geëerbiedigde Koningin Wilhelmina, werd, bij gelegenheid der feestelijke opening der School, door den Edelachtbare Heer F.A.Ph. Janssens, Burgemeester

van Weert, in tegenwoordigheid van de leden van den Raad der Gemeente, den Wel Eerwaarden Heer Deken en Heeren Geestelijken, de Districts- en Arrondissements-Schoolopziener, het Hoofd der School en leerlingen, de Architect, de Opzichter, de Aannemers en meerdere Notabelen en Corporatiën der Gemeente deze steen ter nagedachtenis geplaatst en is deze oorkonde opgesteld”.

Deze oorkonde werd in een bus geplaatst om later achter een marmeren gedenkplaat in één van de zijgevels van de school te worden ingemetseld door burgemeester en wethouders en de gemeente-secretaris, ”wier namen de gedenksteen vermeldt”.

De burgemeester verklaarde daarop na een korte toespraak de school voor geopend, waarna ”St. Antonius” het Wilhelmus speelde en de Liedertafel Psalm 150 zong. Vervolgens werden de beneden- en bovenlokalen in ogenschouw genomen door de aanwezigen.

Het Kanton Weert van 31 oktober 1902 dat dit allemaal weet te melden, bracht hulde aan de heren Van den Bergh voor de uitmuntende afwerking van wat het weekblad noemde het flinke, stevige en luchtige gebouw. ”Zij hebben eer van hun werk en het zal hun in lengte van dagen tot aanbeveling strekken”.

Wat is er van dit schoolgebouw geworden? Tijdens de gemeenteraadsvergadering van 8 augustus 1930 werd aan de leerkrachten van de ”Verstraetschool” per 1 oktober eervol ontslag verleend.

De scholen voor openbaar gewoon lager onderwijs werden namelijk overgenomen door het R.K. Schoolbestuur ”St. Canisius”, waardoor de stadsschool op dinsdag 11 november 1930 een bijzondere school werd en ”St. Eduardus” ging heten.

Het gebouw herbergde vanaf 1952 de ULO-school die in 1922 begonnen was aan de Wilhelminasingel, toen ”De Wal”. Dan volgen er enige fusies waar we verder niet op in gaan, maar het gevolg is wel dat vanaf september-oktober 1976 als de Philips Van Horne Scholengemeenschap een eigen gebouw betreft aan de Wertastraat, de oude school overbodig is geworden en in 1977, precies 75 jaar na de stichting, onder de slopershamer valt. Oorkonde en eerste steen uit 1902 gaan daarbij verloren. En zo zien we de betrekkelijkheid in van de uitspraak in Het Kanton Weert van 31 oktober 1902 zoals al eerder vermeld: ”Zij hebben eer van hun werk en het zal hun in lengte van dagen tot aanbeveling strekken”.

Bronnen:

- Nieuw Archief gemeente Weert, inv.nrs. 15-19, 1639, 1673, 1674, 1675, 1676, 1721.
- Het Kanton Weert, diverse jaren.